

Uit de praktijk van een dorpskerk

Beetsterzwaag: jongeren vroeg hun bed uit voor paaswake

Een paar maanden geleden werd dorpskerkambassadeur Jolanda Tuma uitgenodigd op een gemeenteavond van de Protestantse Gemeente Beetsterzwaag om te vertellen over de dorpskerkenbeweging. Een van de verhalen die ze er hoorde, wil ze graag met u delen. Een verhaal hoe de omgeving kan worden ingezet om een verhaal te vertellen en vooral te beleven.

“Het was paasmorgen. Vroeg in de ochtend verzamelde zich een groep jongeren met enkele ouders in de hal van de kerk van Beetsterzwaag. De jongeren hadden gehoor gegeven aan een Whatsapp-uitnodiging om deel te nemen aan een paaswake. In de hal werden matses en druivensap gedeeld, het verhaal van het laatste avondmaal en de gevangenneming van Jezus in de tuin van Getsemane werden verteld.

Het was nog donker toen de groep de kerk verliet en op weg ging naar het Kantongerecht. Ondanks de vroege ochtend hadden de jongelui elkaar van alles te vertellen, een gezellige boel. Bij het Kantongerecht sloeg iemand een mantel om en deed zich voor als Pilatus. Hij vertelde vanuit zijn perspectief wat er gebeurde. Het zware kruis dat op de grond lag werd door een paar jongeren opgepakt en meegenomen naar de volgende bestemming. Het kruis was zwaar. Onderweg werd af en toe gestopt zodat anderen het over konden nemen. Na de wandeling kwam de groep aan op de bosheuvel aan de rand van het dorp, waar het kruis rechtop werd gezet: Golgotha. Het verhaal van de kruisiging en het sterven van Jezus werd verteld.

Muisstil

En toen viel er een stilte. Gedurende een minuut of tien liep de groep jonge meiden en jongens muisstil door het bos en symboliseerde op deze manier Stille Zaterdag. Een indrukwekkende ervaring. Na deze stille tocht kwam de groep aan bij de bosrand, met uitzicht op het oosten. Hier was men getuige van de zon die opkwam. Op dat moment stond iemand op en vertelde het verhaal van de opstanding. De nieuwe morgen. Het is Pasen!

Warme koppen thee werden uitgedeeld. Sommigen gingen even op een boomstronk zitten, anderen liepen een eindje het weiland in, samen of even alleen. Genietend van de warme thee en de eerste zonnestralen. De zon zette de wereld in een ander licht, gaf kleur aan de wereld die daarvoor nog grijs was en donker. Na de stille ingetogenheid kwam het leven weer op gang.

Vervolgens liep de groep, vrolijk kletsend maar een bijzondere ervaring rijker, terug naar de kerk. In de kerk stond een paasontbijt klaar. Het was inmiddels bijna 9 uur, en de eerste kerkgangers kwamen binnen. Er werd gevraagd hoe het was, er werd iets gezegd over hoe vroeg het was, dat het donker was en koud, over het kruis en de zon. Maar het was lastig om iets over te brengen van hoe het écht was. Je moet het eigenlijk meemaken, voelen hoe zwaar het kruis was, hoe stil de stilte was, en hoe lekker dat kopje thee smaakte in de vroege ochtendzon. Het is moeilijk uit te leggen maar de ervaring heeft een onuitwisbare indruk achtergelaten.”

Indrukwekkend

Een prachtig voorbeeld van hoe het verhaal van de stille week opnieuw gaat leven en aan den lijve wordt ervaren door jonge mensen in het dorp. Het was afwachten of ze ervoor hun bed uit zouden komen, maar de opkomst was onverwacht hoog. De teksten onderweg waren kort en werden op verschillende manieren verteld. De stilte na Golgotha en vlak voor zonsopkomst was indrukwekkend en ontroerend. Een verhaal om te delen!

(met dank aan Jeannet Numan)

